

מסורת הש"ס

^[א] (מדרסי מד: וע"ש גרין טעם דקרי לאזני נתמני וע"ש פירש"י בגיטין ל:).

הגהות הב"ח

^(א) תוס' ד"ה אע"ג וכו' חשיב לה וזה דלא חשיב. ג"כ עיין לקמן בפ' הורק דף ק' ומביאו לנעיל דנ' ענ: ^(ב) ד"ה בורר וכו' דרכי של בורר נוטל אוכל ונמניה פסולת:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אע"ג וכו' לפי שהם לגמרי בבבלי סיפך. עי' לקמן דף ק' ע"פ כרש"י ד"ה שובט:

מוסף רש"י

שפיר אמר נחמני. נראה בעיני דעל שם שנייה נר נתמני גי'לל אפי' צנינו ולמנו מורס שהיה ימוס, שהיו א'ל שם אפי' נתמני, דכה חסם הוא דכה נר נתמני (גיטין לז).

רבינו הגנאל

ואינה מחוברת, ואינה כגון קליפה שעריכה פירוק, או כגון עפרורית שצריך גיפרק, אלא מעורבת בלבד. וכן אם נטל בידו אדם תבואה תבינה ובפסולתו שיש בה, ויפנה בה בורח פיו ובורי, חשבו היה כבורה. פירוש בורר, נוטל פסולת מבין האוכל ומשליכה או נוטל האוכל ומניח הפסולת. מרקד, שמטיל את האוכל והפסולת בכברה. [אם הפסולת כמין עפרורית וכו' יוצא מכתבה] ונשאר(ה) האוכל, ואם האוכל דק והפסולת כבה כמין הבן, יוצא האוכל ושארות הפסולת בכברה. ובורר דאסיקא בי הוררה והביר והמרקד כולן מנין מלאכה אחרת, מפרש הפסולת מן האוכל, ומשום הדוח במשכן היו להו תלאת חייבי על כל אחת אחת. ואקשינן ותשובש נמי כותש שהוא מסיך קליפת התרין מעליהן לטחון אותם להוציא סולת. כגון כותש לעשות יריסא או טיטוס, והנה גם זה מפרש פסולת מן האוכל הוא. ומשני אביי שכן עני אוכל פתו בלא כתישה, כלומר כל בני אדם חוטבין בחיטין שלחן סלה, הנה דרך העניים לבורר ולטחון ולעשות ניסה בלוס ואין אוכלין סלה, להוציא סולת. כגון כותש ואע"פ דכתישה מלאכה לפיכך אין צורכין כתישה. ואע"פ דכתישה מלאכה היא, דהא לגבי יריט גרסינן (ביצה יד.) אין כותשין במכתשה, אע"פ שפותר ביריט אוכל נפש, וכ"ש שבמה אמאי הו"א לא דלא חשיב לה כהוי אבות, משום דלא חשיבא שלא כל אדם אוכל בכתישה כמו שאמרנו, לפיכך אינה אלא כתולדות דמיקא. רבא אמר, אמאי לא חשיב לכותש בהדיהו, משום דמתוהין ר' (חייא) [היא] דאמר בקלה היא בדיני אבות מלאכות [וארביעין] חסר אחת כנגד ואעבודתא המשכן, (ור' מ' חסר אחת שנה) וכבר פירשנו להא דר' בבמה טוהלין [ו] [סו:] כי הכלכלאות טוהלין מן המשכן למדות. ואי חשיב כותש בהדיהו הוי להו מ' שלמות, ור' מ' חסר אחת שנה, לפיכך לא אתא כותש

אע"ג דאיכא. אחריתי בדה דדמיא לה חשזניהו לתרווייהו כחזות ואע"ג דחדא מינהו: **והישב נמי כותש**. טעין במכתשת להסיר קליפתן דהואי במקדש בסממנין אלא לאו משום דדמיא לדש לא חשיב לה דהא נמי מיפרקא מלבוש

כתישה. לכן אע"ג דהואי במקדש ואז מלאכה היא כיון דתנא ליה דש לא תנא לה חזרה וצורר ומרקד סידורא דפת מינהו וכיון דהש במקדש והכא אתחיל בסידורא דפת מינהו כדאמרין [ט"ז] גבי אופה דה"ל למתני מנבל ולא אופה דלא הוה במקדש אלא משום סדורא דפת נקט ואתא הואיל ואופה צפת כמנבל בסממנין אבל כתישה עשירים הוא דלתמי וכתיש לעשות סלת נקיה אבל עניים לא טרחו לכך לא תנא לה ומיהו ודאי אף מלאכה היא וצבל דש היא: **רבי היא**. דיליף לקמן צפרק הורוק (דף יז:): דברים הדברים אלה הדברים למיניהן: **ולפוק חדא מהנך**. או זורה או צורר או מרקד דהוו חדא ליפוק מיניהו חדא ולימני הך דכתי עדיף למיתני תרתי מהא ותרתי מהא מלמימתי ולמיכפל תלתא זימני כחדא ואיכא חדא דלא כפיל ציה מידי:

היו לפניו מיני אוכלין גרסי'. ול"ג שני: **ולא יצורו**. לקמיה פריך מאי קאמר ברישא תנא צורר והדר תנא לא יצורו: **ולמחר**. לזורך ממחר: **וכי מותר לאפוס ולנבל לנו ציוס**. וה"ג אף מלאכה היא כיון דלמחרת ולמחר חייב חטאת: **פחוס מכשיעור**. פחות מכבדוגרת: **וכי מותר לאפוס פחוס מכשיעור**. נהי דחיוצ חטאת ליכא ליסורא מיהא איכא דקיימא לן חלי שיעור אסור מן התורה צפרק בתרא דיומא (דף עז.) והיכי קתני צורר לכתחלה: צקנון. כלי עץ שעושין קעין זינוור רחצ מלאחריו וקצר מלפניו וצעיל מטבע עושים אותו והצורר צו קטניות נותן קטניות צמקוס הרחצ ומנענעו והקטניות מפני שהוא סגלגל מתגלגל ויורד דרך פיו הקצר והפסולת נשאר ככלי: **פטור אבל אסור**. מותר לכתחלה לא היו דדמי לצריכה וחייב חטאת לא היו דכלאחר יד הוא דעיקר צריכה צנפה וכברה אצל ציד לא דמי לצורר כלל: **מידי קנון ותמחוי קפני**. ה"ה נמי דפריך מידי נפה וכברה קתני אלא חדא מיניהו נקט: **אוכל מסוך** **הפסולם**. לא דרך צריכה היא: **וצורר ומניה לאתרי**. לאכול לאתרי שאין זה דרך צוררין: **לאוצר**. להנעיש: **נחמני**. אצ"י. והסניא.

לעיל חייב וחי צבורר ומניה לאתרי מותר לכתחלה הואי ופטור אבל אסור ליהא: **בצנא דרז צני** הואי. הגיע יומו להיות עומד ומשמש על התלמידים: **ושדא קמיהו**. ולא רצה לצורר האוכל מתוך העלין ולתת לפני כל אחד ואחד אלא שטחן והם נוטלים ואוכלים ובשטחן זה נפרש האוכל מאליו: **פצורי סורמוסין**. לאחר ששלקן הוא צורר אוכל מתוך הקליפה:

דשלקן

ציוס אסור אצל' לאתרי אפי' צנפה וכברה שרי^{ל"א} וצפ"כ דצינה (גס זה שס.) משמע צנפה וכברה אסור בכל ענין דתנן צ"ה אומרים צורר דכרבו צקנו ובתמחוי אצל לא צנפה וכברה ולא מפליג צין לאתרי לבו ציוס ועוד הפחות לבו ציוס ונראה דלעיל לאתרי לבו ציוס כמו לאתרי לאצי וא"כ שרי לעולא צנפה וכברה אפי' לבו ציוס ובתמחי' דצינה אסר לכל הפחות לבו ציוס ונראה לר"י דצרימא דלעיל איירי בצורר ציד^{ל"ב} והכא^{ל"ג} דמוקמינ לה צנפה וכברה צרימא אחריתי היא^{ל"ד} ואפי' לאתרי חייב חטאת^{ל"ה} וכן משמע מתוך פירוש ר"ח דפירש שיש ג' דינין בצורר לאתרי ציד מותר לכתחלה^{ל"ו} צקנון ובתמחוי פטור אבל אסור^{ל"ז} צנפה וכברה חייב חטאת^{ל"ח}: **ול"א ידענא אי משום דקסבר אויבא מתוך פסולת אסור**. פי' לא ידענא מה שלא צירס מחלה קודם שהציאס לפניהן אצל אין לפרש מה שלא צירס צענה שהינח לפנייהם דל"כ מאי קאמר אי משום דקסבר אוכל מתוך פסולת אסור דהא ל"כיש שריין אוכל מתוך פסולת לאתרי:

כלל גדול פרק שביעי שבת

אע"ג דאיבא דרמיא דה חשיב^(א). והא דלא חשיב שובט ומדקדק^א לפי * שהם לגמרי בכלל מיסך ואורג ולא חשיב נמי מנפך אע"ג שצמשכן היו מנפלין פשתן לעשות יריעות ושאר דברים משום דהיינו דש ממש אלא שזה בתצוצה חיה צפשתן אצל זורה וצורר ומרקד הם שלשה דברים^ב:

שבץ עני אויבא פתו ב"א כתישה. וא"ת מ"מ ליחשיב^ג כתישת

סממנין דהוה צמשכן ואע"ג דעני אוכל פתו צלה כתישה לענין סממנייה מלאכה חשובה היא ואומר ר"י דלאו דוקא^ד אוכל פתו^ה אלא ה"ה דעני לוצע בסממנייה צלה כתישה^ו וא"ת מרקד נמי לא ליתני שכן עני אוכל פתו צעיסה צלוסה כדאמר צסוף פרקין ויש לומר^ז דרז עניים אין אוכלין צלה הרקדה אלא שלענין חלה מנטרטיין הסוכין דקייני ציה מלנח האלק כיון דיש צעיסה שאוכלים צעיסה צלוסה^ח ור"ת פירש צע"א^ט ולא נתיישב לר"י^א: **דיון צפניו שני מיני אויבאין גרסי'**. וכן פירש ר"ח דצאכול מתוך אוכל^ב שייכא צריה שצורר אותו שאינו צפך לאכול מתוך אותו שרואה לאכול^ג לדאות שאינו חפץ צו חשיב פסולת לגבי אותו שחפץ לאכול וכן משמע צירושלמי דגרס הצורר אוכלים מתוך אוכלים חזקיה אמר כו^ד: **בןדרר ומניה**.^ה פי' לזורך אחריס: **וכי מותר לאפות פחות מכשיעור**. והממרקד^ו ס"ד דפחות מכשיעור היו דרך אכילה^ז:

מתקף לה רב המנונא מידי ותמחוי **מידי הקונט'** דה"ג הוה מזי למיפרך מידי נפה וכברה קמני וקשה לר"י^א מאי קמשני רב המנונא לדידיה^ב נמי תקשה מידי [ואוכלן] מתוך פסולת קמני^ג ועוד צסמוק^ד פירש הקונטרס והסניא חייב דהיינו קפ^ה דהלא ומשני דצנפה וכברה מיירי והיכי ומשי הכא^ז מידי נפה וכברה קמני ונראה שני מיני אוכלין וימק דדוקא צקנון ותמחוי פריך וה"פ מידי קנון ותמחוי קמני^ב כיון דנחת לפרושי דיני צריה דציד מותר וצנפה וכברה חייב חטאת לא היה לו להניח מלשנות^ג קנון ותמחוי דפטור אצל אסור: **בורר ואויבא אויבא מתוך פסולת**. משמע דאכול מתוך פסולת אין דרך צריה צק וקשה דצריש פרק טולין [לקמן קלת]. אמר^ד מה דרכו ^(ו) של צורר צורר אוכל מתוך פסולת^ה וי"ל דהתם צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה דהתם צמשמר איירי^ז וקשה להצב^ח דתנן צפ"ק דצינה

(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא חייב**. פי' צקונטרס דהיינו צרימא דלעיל^א וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אסור אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כררבו ואמר צנמנא ציד"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניה את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל היו אוכל מתוך פסולת דרך צריה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וי"ע שס: **והתניא**